

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
संछाद्यमानं समरेद्रोणं हृस्वामहारथं ॥ चुक्रुशुः पांडवाराजन्वत्त्राणि दुधुश्वह ॥ १३ ॥ वृकस्तु परमक्रुद्धोद्रोणं पृष्ट्यास्तनांतरे ॥ विव्याध बलवान्नराजंस्तदद्भुत
मिवाभवत् ॥ १४ ॥ द्रोणस्तु शरवर्षेण च्छाद्यमानो महारथः ॥ वेगं चक्रे महवेगः क्रोधादुदृत्य चक्षुषी ॥ १५ ॥ ततः सत्यजितश्चापं छित्वा द्रोणो वृकस्य च ॥ ष
ङ्गिः समूतं सहयं शरैर्द्रोणो वधीदृक् ॥ १६ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरं ॥ साश्वं समूतं विशिखैर्द्रोणं विव्याध सध्वजं ॥ १७ ॥ सतन्ममृषे द्रोणः पांचा
ल्येनादितो मृधे ॥ ततस्तस्य विनाशाय सत्वरं व्यसृजच्छरान् ॥ १८ ॥ हयान् ध्वजं धनुर्मुष्टिमुभा च पाणिं सारथी ॥ अवाकिरत्ततो द्रोणः शरवर्षैः सहस्रशः ॥ १९ ॥
तथा संछिद्यमानेषु कामुकेषु पुनः पुनः ॥ पांचाल्यः परमास्त्रज्ञः शोणाश्वं समयोधयत् ॥ २० ॥ ससत्यजितमालोक्य तथोदीर्णं महाहवे ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेदशि
रस्तस्य महात्मनः ॥ २१ ॥ तस्मिन्हृते महामात्रे पंचालानां महारथे ॥ अपायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणास्त्रोस्तोयुधिष्ठिरः ॥ २२ ॥ पंचालाः केकयामत्स्याश्चेदिकारुषको
सलाः ॥ युधिष्ठिरमभीप्संतो हृस्वा द्रोणमुपाद्रवन् ॥ २३ ॥ ततो युधिष्ठिरं प्रेप्सुराचार्यः शत्रुपूगह ॥ व्यधमत्तान्यनीकानि तूलराशिमिवानलः ॥ २४ ॥ निर्देहतमनी
कानि तानि तानि पुनः पुनः ॥ द्रोणं मत्स्यादवरजः शतानीकोभ्यवर्तत ॥ २५ ॥ सूर्यरश्मिप्रतीकाशैः कर्मरिपरिमाजितैः ॥ षड्भिः समूतं सहयं द्रोणं विध्वाऽनदद्भृशं ॥
॥ २६ ॥ कूराय कर्मणे युक्तश्चिकीर्षुः कर्मदुष्करं ॥ अवाकिरच्छरशतैर्भारद्वाजं महारथं ॥ २७ ॥ तस्य नानदतो द्रोणः शिरः कायात्सकुंडलं ॥ क्षुरेणापाहरत्तूर्णत
तो मत्स्याः प्रदुद्रुवुः ॥ २८ ॥ मत्स्यान् जित्वाऽजयच्चेदीन् करुषान् केकयानपि ॥ पंचालान् संजयान् पूगहान् पुनः पुनः ॥ २९ ॥ तंदहतमनीकानि क्रुद्धम
ग्निं यथावनं ॥ हृस्वारुक्मरं थवीरं समकंपतं संजयाः ॥ ३० ॥ उत्तमं ह्याददानस्य धनुरस्याशुकारिणः ॥ ज्याघोषो निघ्नतो मित्रान्दिक्षु सर्वासु शुश्रुवे ॥ ३१ ॥ ना
गानश्वाप्यदातींश्चरथिनो गजसादिनः ॥ रौद्राहस्तवतामुक्ताः प्रमथंति स्म सायकाः ॥ ३२ ॥ नानघमानः पर्जन्यो मिश्रवातो हिमात्यये ॥ अश्मवर्षमिवावर्ष
न्यरेषां भयमादधत् ॥ ३३ ॥ सर्वादिशः समचरत्सैन्यं विक्षोभयन्निव ॥ बलीशूरो महेष्वासो मित्राणामभयंकरः ॥ ३४ ॥ तस्य विद्युदिवाभ्रेषु चापं हेमपरिष्कृतं ॥
दिक्षु सर्वासु पश्यामो द्रोणस्यामिततेजसः ॥ ३५ ॥ शोभमानां ध्वजे चास्य वेदीमद्राक्ष्मभारत ॥ हिमवच्छिखराकारं चरतः संयुगेभृशं ॥ ३६ ॥ द्रोणस्तु पांडवा
नीके च कारकदनं महत् ॥ यथा दैत्यगणे विष्णुः सुरासुरनमस्कृतः ॥ ३७ ॥